

REPUBLIKA HRV
VISOKI UPRAVNI SUD REP
Z A G R E B
Frankopanska

REPUBLIKA HRVATSKA
HRVATSKA REGULATORNA AGENCIJA
ZA MREŽNE DJELATNOSTI

Primljeno:	23.1.2019. 8:41:41	
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.	
034-07/18-01/66	-04	
Uredžbeni broj:	Pril.	Vrij.
437-19-3	spis	0

Uredžbeni broj: UsII-180/18-9

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Arme Vagner Popović, predsjednice vijeća, Ane Berlengi Fellner i Mirjane Čačić, te više sudske savjetnice Ljerke Morović Pavić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski Telekom d.d. Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9., protiv rješenja tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9., uz sudjelovanje zainteresirane osobe Općine Dubrava, Dubrava. Braće Radića 2. zastupane po punomoćnici odvjetnici iz radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora i naknade za pravo puta, na sjednici vijeća održanoj dana 19. prosinca 2018.

presudio je

I. Poništava se rješenje Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-03/17-11/188, urbroj: 376-10-18-11 od 3. travnja 2018. i predmet vraća tuženiku na ponovni postupak.

II. Ova presuda objavit će se u Narodnim novinama.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem pod točkom I. izreke utvrđeno je da je tužitelj infrastrukturni operator za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu izgrađenu na tim rješenjem navedenim česticama u k.o. Bađinec, k.o. Brezje, k.o. Dubrava, k.o. Habjanovac, k.o. Marinkovac, k.o. Nova Kapela, k.o. Vukšinci, k.o. Novaki, k.o. Požurevec i k.o. Zetkan, koje su u vlasništvu Općine Dubrava. Točkom II. je utvrđeno da elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu iz točke I. čine trase kabelaške kanalizacije koje zauzimaju površinu od 365,31 m², trase elektroničkih komunikacijskih vodova u zemlji i nadzemnih elektroničkih komunikacijskih vodova koji zauzimaju površinu od 2.930,86 m², dok je točkom III. izreke navedenog rješenja utvrđeno da je visina naknade za pravo puta na nekretninama iz točke I. koju je tužitelj obavezan plaćati ovdje zainteresiranoj osobi, iznosi 52.012,62 kn godišnje počevši od 29. ožujka 2017.

Tužitelj je protiv navedenog rješenja podnio tužbu iz svih zakonskih razloga. U bitnom navodi da u postupku nije nedvojbeno utvrđeno da bi Općina Dubrava na dan 29. ožujka 2017. kao i na dan donošenja osporenog rješenja bila vlasnikom svih nekretnina obuhvaćenih pobijanim rješenjem i ostala vlasnik svih tih nekretnina u čitavom razdoblju od zaprimanja zahtjeva pa do donošenja rješenja, te ističe da neke nekretnine navedene u izreci osporenog rješenja nisu nikada niti bile u vlasništvu Općine Dubrava. Također navodi da u postupku nije utvrđeno da bi određene čestice (zkc.br. 61 k.o. Dubrava, zkc.br. 219 k.o. Nova

Kapela, zkč.br. 191 k.o. Novaki i zkč.br. 191/1 k.o. Požurevec) predstavljale nerazvrstane ceste. Predlaže da Sud uvaži tužbu i poništi osporeno rješenje.

Tuženik u odgovoru na tužbu ističe kako smatra da je u provedenom postupku ispravno utvrđeno činjenično stanje i to temeljem dokaza koje je upravo tužitelj dostavio u spis (geodetski elaborat katastra vodova za cjelokupnu EKI, za trase kabelske kanalizacije, trase kabela u zemlji bez kabelske kanalizacije i trase nadzemnih kabela na cijelom administrativnom području podnositelja zahtjeva te popunjenu Tablicu 1. u kojoj su navedeni popis katastarskih čestica te vlasnika tih čestica i površina koje zauzima EKI razvrstana po vrstama nekretnina, izvatke iz zemljišnih knjiga te kompletan elaborat za pravo puta). Tužitelju je poznato na kojim česticama se nalazi njegova infrastruktura i za koje čestice podnositelj zahtjeva traži plaćanje naknade, slijedom čega je tijekom postupka mogao iskoristiti sve prigovore i dostaviti dokaze koje je smatrao relevantnim, a na tuženiku je da primjenom važećih propisa ocijeni dostavljene dokaze i donese odluku u kom smislu je doneseno osporavano rješenje. Nije sporno da je tužitelj cijelo vrijeme trajanja postupka, pa i prije podnošenja zahtjeva, koristio nekretnine koje su predmetom ovoga postupka i na njima ostvarivao pravo puta bez plaćanja naknade. Predlaže da Sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Zainteresirana osoba u ovom upravnom sporu Općina Dubrava u odgovoru na tužbu navodi da je Visoki upravni sud Republike Hrvatske zauzeo shvaćanje da se odredba članka 29. ZEK-a treba tumačiti na način da se pod pojmom opće dobro podrazumijeva i javno dobro u općoj uporabi (npr. UsII-106/17), te smatra da je vlasništvo nekretnina pravilno utvrđeno na dan 27. ožujka 2017. pa do donošenja pobijanog rješenja. Predlaže Sudu da tužbeni zahtjev odbije kao neosnovan.

Tužbeni zahtjev je osnovan.

U dokaznom postupku Sud je uzeo u obzir činjenice utvrđene u postupku donošenja pobijane odluke te izvršio uvid u dokumentaciju koja prileži spisu tuženika.

Tuženik je osporeno rješenje donio pozivom na odredbu članka 28. stavak 6. Zakona o elektroničkim komunikacijama („Narodne novine“ broj 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. 72/17.), kojom je propisano da upravitelj općeg dobra ili vlasnik nekretnine može pred Agencijom pokrenuti postupak utvrđivanja infrastrukturnog operatora za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu koja je izgrađena na općem dobru ili na nekretninama iz članka 27. stavka 1. istog Zakona te utvrđivanje količine i vrste takve infrastrukture i visine naknade za pravo puta. Prema navedenoj odredbi iz članka 27. stavak 1. istog Zakona, operatori javnih komunikacijskih mreža imaju prava infrastrukturnog operatora na cijelom području Republike Hrvatske, što obuhvaća gradnju, održavanje, razvoj i korištenje elektroničke komunikacijske mreže i elektroničke komunikacijske infrastrukture na općem dobru na nekretninama u vlasništvu Republike Hrvatske i jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave te na nekretninama u vlasništvu drugih pravnih i fizičkih osoba u skladu s ovim Zakonom i posebnim propisima.

Iz navedene odredbe dakle slijedi kako je navedeni zahtjev ovlašten podnijeti upravitelj općeg dobra ili vlasnik nekretnine, što znači da činjenice u pogledu vlasništva nekretnine, kao u konkretnom slučaju, u upravnom postupku moraju biti pravilno i potpuno utvrđene jer su odlučne za pravilnu primjenu navedene odredbe kao mjerodavnog materijalnog prava. Osnovano ukazuje tužitelj u tužbi da je u postupku u konkretnom slučaju izostalo nedvojbeno utvrditi da je Općina Dubrava kao podnositelj zahtjeva vlasnik svih nekretnina opisanih u točki I. izreke počevši od dana od kada je za tužitelja nastala obveza plaćanja utvrđene naknade, jer isto ne proizlazi iz dokaza koji prileže spisu. Naime, spisu predmeta ne prileže zemljišno-knjižni izvadcima na koje se poziva tuženik u svome rješenju, niti iz uvjerenja zagrebačkih županija od 15. veljače 2018. i uvjerenja Općine Dubrava od 4.

prosinca 2017., proizlazi da su nekretnine na koje ukazuje i tužitelj (npr. zkč.br. 61 k.o. Dubrava i dr.) nerazvrstane ceste u vlasništvu jedinice lokalne samouprave, odnosno Općine Dubrava, kako to pogrešno zaključuje tuženik u osporenom rješenju. Ovaj Sud je već u nizu svojih odluka iskazao da faktičko stanje nije mjerodavno u postupku kojeg tuženik provodi po zahtjevu u smislu odredbe članka 28. stavak 6. navedenog Zakona jer ova odredba ovlašćuje isključivo vlasnika nekretnine, odnosno upravitelja općeg dobra na podnošenje zahtjeva radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora, a time i na utvrđivanje visine naknade za pravo puta koju je infrastrukturni operator dužan plaćati. Dakle, obveza infrastrukturnog operatora na plaćanje naknade za pravo puta postoji isključivo prema vlasniku nekretnine na kojoj je izgrađio EKI, odnosno ako je EKI izgrađen na općem dobru, onda prema upravitelju tog općeg dobra.

Kraj takvog stanja stvari, Sud nalazi osnovanim tužbeni zahtjev tužitelja, radi čega je osporeno rješenje poništio i predmet vratio na ponovni postupak u kojem će tuženik utvrditi nekretnine za koje zainteresirana osoba ima pravo na naknadu za pravo puta, te na temelju utvrđenih činjenica donijeti novo, na zakonu utemeljeno rješenje.

Trebalo je stoga, temeljem odredbe članka 58. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.) odlučiti kao u izreci ove presude.

Objava ove presude temelji se na odredbi članka 14. stavak 8. Zakona o elektroničkim komunikacijama.

U Zagrebu 19. prosinca 2018.

Predsjednica vijeća
Arma Vagner Popović, v.r.

Za točnost otpravka – ovlaštenu službenik

Tanja Nemčić